

S-A DUS AMORUL

LOVE HAS GONE

Mihai Eminescu
1850-1889

Nicolae Bretan
1887-1968

Andante *p*

vif

S-a dus a-mo-ru-l, un a-
Ah, love has gone, ah, love, that

p

mic Su - pus a-mîn-du-ro - ra, Deci
friend, That al - ly who did our bid - ding, And

cîn-tu-ri - lar me-le zic A - di - o tu-tu-ro -
I must say good - bye to all, Good - bye to all my love -

mf

ra. Uî - ta - rea te in - chi - de - n scriu Cu
songs. With her cold hand, o - bliv - i - on Has

mî - na ei cea re - ce, Şi nici pe bu - ze nu-mi mai
 locked them there in her - vault, My songs can-not come to my

vin, Şi nici prin gînd mi-or tre - ce. A -
 lips, They can-not come in - to my thoughts. Ah,

tî - ta mur-mur de iz - vor, A - tît se - nin de
 bur - ied in these lit - tle vers-es Are un - num-bered mur - m'ring

ste - le, Şi un a - tît de trist a - mar Am
 brook - lets, Se - re - ni - ties of stars that gleam, And

f *p*
 în-gra-țat în e - le! Din
 love, so sor-row - ful a love. From

ce no-ian în-de-păr - tat Au ră - să-rit în mi -
 what im-meas-ur-able dis - tance Did they tra - vel to be born in

ne! Cu ci - te la - crimi le-am u - dat, Iu -
 me! How ma - ny tear - drops were re - quired To

mf
 bi - to, pen-tru ti ne! Cum stră - bă-teu a - tit de
 wa - ter them for you, be - lov - ed! With what pain they strug-gled out of

grew depths, Din ja - lea mea a - din - că, Și
 depths, The depths of my vast sor - row! And my

cît de mult îmi pa - re rău Că nu mai su - făr în -
 loss, how deep my loss must be That I no lon - ger feel —

că! Că nu mai vrei să te a - răți Lu - mi - nă de - n - de -
 pain! You do not choose to show your - self, O - burn - ing light so

par - te, Cu o - chii tăi în - tu - ne - cați, Re -
 dis - tant, With your dark eyes that can bring back, That

f

nă-că-tori dîn moar - te!
 can bring back the dead, the dead.

p
 Și
 And

poa - te că nici es - te loc — Pe-a lu - me de mi -
 may - be there is not a place — In this world of mi - se -

p

ze - rii Pen - tr-un a - tit de sfînt no - roc — Stră - bă - tă -
 ries For such a luck - y, pow'rful fate — To ob - lit' - r -

tor du - re
 ate my own — rii!
 pain!